

fuldstændig Overensstemmelse med Valglovens § 85, men derimod er den ikke overensstemmende med Grundlovens § 40, der foreskriver Forholdstalsvalg, idet Valget er foregaaet som et absolut Flertalsvalg. Jeg har gjort opmærksom paa, hvorledes det er gaaet til, at man er kommet til at indsætte denne § 85 i Valgloven. Det er sket ved, at man er gaaet ud fra, at der ikke kunde vælges efter Reglerne for Forholdstalsvalg, naar der kun skulde vælges ét Medlem. Dette er urigtigt. Det kan bl. a. ses deraf, at man kunde tænke sig § 85 helt borte, saa vilde Valget være blevet foretaget efter Reglerne i §§ 82—84 om Forholdstalsvalgmaaden, overensstemmende med Grundloven. Nu er Stillingen den, at vi have to Regler, der ere i stik Modstrid med hinanden: Grundlovens § 40, der foreskriver Forholdstalsvalgmaaden, og Valglovens § 85, der foreskriver absolut Flertalsvalg. Disse to Bestemmelser kunne ikke anvendes samtidig, de udgøre, hvad man plejer at kalde en Antinomi. Det hænder jo undertiden, at en saadan Antinomi kan slippe ind i Lovgivningen, og Spørgsmaalet er da, hvordan man skal komme ud over Vanskelighederne. Det er her nødvendigt at vælge mellem Grundlovsbestemmelsen om Forholdstalsvalg eller Valglovens Bestemmelse om Flertalsvalg. Jeg for mit Vedkommende er ikke i mindste Maade i Tvivl om, at man i saadanne Tilfælde bør holde sig til, hvad Grundloven foreskriver. Det synes mig aldeles korrekt, at man under saadanne Omstændigheder maa følge den Anvisning, Grundloven giver, og derfor maa det foreliggende Valg forkastes. Der er et Mindretal, der mener, at det vel forholder sig saa, at Valglovens § 85 er i Strid med Grundlovens Forskrifter, men som alligevel antager, at man bør godkende det foreliggende Valg, fordi Lovgivningsmagten, saa længe § 85 bestaar, vedkender sig den Anskuelse, at Reglen ikke er i Uoverensstemmelse med Grundloven, idet der ikke kan vælges et enkelt Medlem ved Forholdstalsvalg. Jeg kan ikke være enig i, at vi skulle være nødte til i saadant Tilfælde at afvige fra Grundlovens Forskrifter og følge Valglovens § 85. De Betragtninger, der gøres gældende herimod, ser jeg ikke ere af nogen afgørende Betydning. — Der er ved en anden Grundlovsbestemmelse givet os Ret til selv at afgøre Gyldigheden af Medlemmernes Valg. Men Følgen deraf synes at maatte være den, at vi ikke kunne skyde det forelig-

gende Spørgsmaal ud, indtil der er sket en Lovforandring, idet dette jo vil afhænge af Folketinget. Jeg er derfor af den Mening, at der ikke er andet for Tinget at gøre end at forkaste det foreliggende Valg. Saa kan man bagefter se at faa § 85 afskaffet enten ved en ny Bestemmelse, som kan gives, eller simpelthen ved, at der slet ikke træder noget i Stedet for den, det behøves nemlig ikke. Jeg tillader mig saaledes at anbefale det Forslag, jeg har stillet, og som gaar ud paa, at vi forkaste Valget og paabyde, at der foretages nyt Valg ved de samme Valgmænd og Vælgere, men i Overensstemmelse med Grundlovens § 40, sammenholdt med Valglovens §§ 82—84. Vi maa nødvendigvis have en Afgørelse af Spørgsmaalet; det kan jo, selv om vi godkende det foreliggende Valg, tænkes, at Valgbestyrelsen, naar der senere bliver Tale om et enkelt Valg, falder paa at henholde sig til § 40 og §§ 82—84. Hvad skulle vi saa gøre? Skulle vi saa, uagtet vi erkende, at dette Valg stemmer med Grundloven, forkaste det, efter at vi her have godkendt et Valg, som i Virkeligheden er i Strid med Grundloven? Jeg tillader mig at anbefale det af mig stillede Forslag om at forkaste Valget.

Goos: Det Mindretal, hvortil jeg hører, nærer den samme Mening, som udtaltes af den ærede Ordfører (Steffensen), at Bestemmelsen i Valglovens § 85 ikke stemmer med Grundlovens Bestemmelse om, at Valgene til Landstinget skulle foretages efter Forholdstalsvalgmaaden, en Bestemmelse, som er opstillet uden nogen Begrænsning, som ingen Undtagelser kender, og som vi heller ikke mene kan tilside sættes af den Grund, at den er uanvendelig i de Tilfælde, hvor kun een skal vælges. Men jeg skal ikke indlade mig paa nærmere at begrunde denne Mening — det er jo gjort tilstrækkelig fyldigt af Ordføreren i den skriftlige Fremstilling —, thi vi have den Opfattelse af dette Spørgsmaal, om Valglovens § 85 er i Strid med Grundloven eller ikke, at den Mening, som vi nære, er en privat Mening, og at Striden om den er, hvad jeg kunde betegne som i strengeste Forstand akademisk. Selv om Landstinget maatte nære samme Anskuelse, som vi nære, mene vi, at Landstinget er afskaaret fra at lægge denne Anskuelse — at Valglovens § 85 er i Uoverensstemmelse med Grundloven — til Grund for sin Beslutning i nærværende Tilfælde,